

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Opera Mystica V. Ac Mystici Doctoris F. Ioannis A Crvce
Primi Religiosi Discalceati Ordinis B. V. M. De Monte
Carmelo Et Seraphicæ Virginis Theresiæ fidelissimi
coadiutoris**

Juan <de la Cruz>

Coloniæ Agrippinæ, 1639

§. II. Adolescentia & studia litterarum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37873

COMPENDIUM VITAE
VENERABILIS PATRIS FRATRIS
IOANNIS A CRUCE.

Enerabilis Pat. Fr. Ioannes à Cruce restaurati Carmeli decus, & post h. Virginem Theresiam primus author & parens, Hontuerij, quod est Castellæ veteris in Abulensi tractu, non ignobile oppidum, natus fuit, parentibus honestis Gondisaluo à Yepes, & Catharina Aluarez. Duos habuit Fratres Germanos, Franciscum, & Ludouicum, hic pueritiæ annos fato conclusit, alter virtutum & dierum plenus non sine fama sanctitatis obiit. Patre Gondisaluo vita functo mater vidua familiam cum prolibus Areualum transtulit, inde Metinam campi, vbi & sedem fixit. Cœpit Ioannes ætate adhuc tenera primos virtutis suæ flores, tamquam futuræ sanctitatis indicia, proferre, ad hoc eum impellente ingenitâ quadam propensione ad pietatem, & omne genus virtutum. Tempa, Imagines sacras Rosaria, & quicquid conciliandæ deuotioni conducit, iam tum in delictis habuit. Accessit cultus B. Virginis, cui se totum addixit. Porro Deipara clientulum suum materno planè fouens affectu protectionis suæ singulare specimen præbuit. Ludebat forte pro more illius ætatis cum coætaneis ad oram lacu, in quem certatim conijciendo & mergendo virgulas, mox emergentes receperant, cum suam quoque intecisset Ioannes, iamque emergentem niteretur recipere, plus æquo corpusculum inflexit, ac fallente vestigio in lacum decidit. Sed ecce aquis supernatanti apparuit Virgo sanctissima, manumque auxiliatricem porrexit, quam ille candore columbino non ausus est prehendere, ne manibus suis, quas cæno habebat fœdatis, candidissimas Virginis inquinaret. Interim accessit agricola, qui porrecta, quam manu gestabat, virga, puerum incolumem eduxit. alij Angelum, alij D. Iosephum fuisse ex insignijs coniectant.

§. II.

Adolescentia & studia litterarum.

Crescebat Ioannes virtute magis quam ætate, cuius pretium cum haberet perspicuum, nihil non pati, nihil non moliri gestijt, quod eam consequi posset. Octennè mater non semel reperit palmitum manipulis incubantem, detrahentem somno tempus quo d orationi impenderet, alijsq; modis tenellum corpusculum Dei & virtutis amote affligentem. Ascitus in Collegium puerorum illius oppidi vt primis litteris imbueretur, ita se gessit, vt omnium oculos in se conuerteret, nec non morum grauitate, pietate, alijsque virtutibus, cæteris non minus esset stupori quam exemplo. Inde à viro nobili Xenodochij Generalis præfecto eductus, & agrorum pauperum ministerio adhibitus fuit, eo fine, vt præter solatium quod morum suauitate agris allaturus videbatur, litteris & eruditione tandem instructus, præfatæ domui aliquando esset à sacris.

†††

Vix

B.
Ioannis
à Cruce

Opera
Mystica
NVI
124

COMPENDIUM VITÆ

Vix Xenodochium ingressus in altum puteum cecidit, clamoribus eorum qui cadentem viderant, exciti plures, conuolarunt, & quem rebantur submersum, aquis supernatantem conspiciunt non minori candore animi quam læticia asserentem, vlnis Beatis. Virginis in ipso casu se exceptum, ab eaque, ne mergeretur, sustentari atq; ita cum omnium admiratione incolumis extractus fuit. Hoc eodem loco Grammaticæ, Rhetoricæ, ac Philosophiæ operam dedit, maximo profectu, præcipuè vero orationis studium, ad reliqua pietatis exercitia adhibuit, quæ tanto fuerunt in Ioanne frequentiora, quanto cumulatiùs indices diuinam lucem ac Dei beneficia recipiebat. Accidit vt cum aliquando enixe à Deo peteret dirigi in viam virtutis, hæc in intimo animæ recessu vocem audierit: *Religioni antiquæ nomen dabis, & pristinam illius perfectionem suscitabis*; exinde ardens eum desiderium incescit, huius status profitendi, quamuis, quænam hæc esset Religio, aut quo eam tempore esset ingressurus, penitus ignoraret.

§. III.

Habitu Ordinis Carmelitarum induit.

An. 1560. **S**Vbhoc tempus Religiosi Carmelitæ Merinæ Conuentum sui Ordinis erexere, quos vt vidit noster Ioannes, Propheticæ illius Illustrationis innoationem persensit, vnaque Religiosi status profitendi efficax desiderium. nec mora: monasterium recenter erectum ingreditur, probationis annum insigni seruore auspicator & complet. Post nuncupata solemni rita vota, ad Collegium Sancti Andree (nunc à Sancta Theresia cognominatum) quod familia Patrum de Observantia Salmanticæ habet, studiorum causa destinatur, vbi cum Theologiæ, tum virtuti ita operam impendit, vt quamuis in illa plurimum proficeret, in hac tamen maximè emineret. Iam inde ab emissæ professionis tempore facultatem à Prælati obtinuerat seruandi rigorem regulæ nostræ primitiæ, præferentis continuam à carnibus abstinentiam, protrahentem ad octo ferè menses ieiunium, assiduam orationem, silentium, cellæ recessum, arctissimamque paupertatem, cæteraque omnia quæ præfata regulæ legibus continentur, cuius rigor talis est, vt obseruati impossibilis quondam sit æstimatus. Verùm Ioanni nostro hæc pauca visa sunt & parua, vnde alia plura & maiora addidit supererogationis exercitia, vt in decursu patebit. Porro ad ea præstanda, nõ vulgaria Deus illi conferebat auxilia & gratias. Singulare fuit quod Primitias celebranti contulit, infantilem nempe puritatem atque innocentiam, & instar Apostolorum, in gratia confirmationem, quemadmodum persona eminentissimi spiritus Deo reuelante cognouit: quapropter S. M. N. Theresia dicere solebat, *Patrem Fr. Ioannem à Cruce annumerandum inter puriores ac sanctiores animas, quas Deus Optimus Maximus in sua Ecclesia haberet, & cui ingentes lucis puritatis, & celestis sapientia thesauros infudisset.*

§. IV.